

Συρία: Οι διώξεις των Χριστιανών, το δύσκολο έργο και οι προκλήσεις του νέου Μητροπολίτη Χαλεπίου

/ [Επικαιρότητα](#)

Η κατάσταση για τους Χριστιανούς στη Συρία είναι δραματική: εκατοντάδες χιλιάδες είναι εκτοπισμένοι και όσοι επιμένουν να φυλάττουν Θερμοπύλες βρίσκονται καθημερινά αντιμέτωποι με διώξεις, προπηλακισμούς ακόμα και τον θάνατο...

- της Δέσποινας Σωτηρίου

Ο συνεχιζόμενος εμφύλιος πόλεμος στη Συρία έχει καταστήσει τη χώρα πρόσφορο έδαφος για τη δίωξη των χριστιανών. Η αναταραχή έχει επιδεινωθεί από την οικονομική κρίση που προκλήθηκε από την COVID-19. Πολλοί Χριστιανοί εξακολουθούν να είναι εκτοπισμένοι στο εσωτερικό ή είναι πρόσφυγες σε άλλες

χώρες ως αποτέλεσμα πολέμου πάνω από μια δεκαετία αυξανόμενου ισλαμικού εξτρεμισμού.

Στη βόρεια Συρία, η εισβολή των τουρκικών δυνάμεων στα τέλη του 2019 προκάλεσε μεγαλύτερη αστάθεια και φαίνεται ότι χρησιμοποιήθηκε από ορισμένους ισλαμιστές εξτρεμιστές ως προκάλυμμα για ευκαιρίες να στοχοποιήσουν χριστιανούς.

Σε περιοχές που ελέγχονται από ισλαμικές εξτρεμιστικές ομάδες, οι δημόσιες εκφράσεις του Χριστιανισμού απαγορεύονται και οι περισσότερες εκκλησίες έχουν καταληφθεί ή καταστραφεί. Σε περιοχές που ελέγχονται από την κυβέρνηση, αυτή η απειλή είναι μικρότερη—αλλά εξακολουθούν να υπάρχουν απαγωγές νεαρών Χριστιανών και οι Ισλαμιστές αντιφρονούντες, συμπεριλαμβανομένων των μαχητών του ISIS, εξακολουθούν να είναι ενεργοί.

Αν και ο Χριστιανισμός δεν απαγορεύεται από την κυβέρνηση, υπάρχουν νόμοι που παραβιάζουν ορισμένα δικαιώματα: Για παράδειγμα, μια μουσουλμάνα δεν μπορεί να παντρευτεί χριστιανό και ένας χριστιανός διαζευγμένος δεν έχει δικαιώματα επιμέλειας για τα παιδιά του.

Μέσα στο δυσμενές αυτό πλαίσιο, το Πατριαρχείο Αντιοχείας, αποφάσισε μετά από οκτώ και πλέον χρόνια να πληρώσει την θέση της Μητροπόλεως Βερροίας (Χαλεπίου) και Αλεξανδρέττας, η οποία ήταν κενή από το 2013, όταν απήχθη ο τότε Μητροπολίτης Χαλεπίου Παύλος, του οποίου η τύχη ακόμα αγνοείται.

Νέος Μητροπολίτης στο παλύπαθο Χαλέπι, έχοντας μπροστά του ένα πολύ δύσκολο να επιτελέσει, με πολλές προκλήσεις εξελέγη ο μέχρι πρότινος Επίσκοπος Σελευκείας κ. Εφραίμ (Μααλουλί), Γραμματέας της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου της Αντιοχείας. Επίσης, η Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να αναθέσει στον αγνοούμενο Μητροπολίτη Παύλο τον τίτλο του Επισκόπου του Ντιγιάρμπακιρ (δηλ. να τον κάνει τιτουλάριο).

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εργασίες της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Αντιοχείας, υπό την προεδρία του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννη Ι, διεξήχθησαν στο Μπαλαμάντ του Λιβάνου στις αρχές του περασμένου Οκτωβρίου.

Ήταν η πρώτη σύγκληση της Ιεράς Συνόδου μετά από δύο χρόνια καθώς οι συνεδριάσεις της είχαν διακοπεί εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού. Η πλειοψηφία των Ιεραρχών συμμετείχε στις εργασίες, ενώ συνολικά έξι μέλη της Συνόδου δεν κατέστη δυνατό να παραστούν.

Σύμφωνα με το ανακοινωθέν που εκδόθηκε μετά το πέρας των εργασιών, το πρώτο θέμα που απασχόλησε την Σύνοδο ήταν η απαγωγή του Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλου και του Συροϊακωβίτη Επισκόπου Ιωάννη Ιμπραήμ πριν από σχεδόν εννέα χρόνια και η καταγγελία για την διεθνή σιωπή που επικρατεί αναφορικά με την τύχη τους, ενώ παράλληλα, απευθύνθηκε κάλεσμα για την άμεση απελευθέρωση τους.

Η Ιερά Σύνοδος ασχολήθηκε επίσης με μια σειρά επίκαιρων και σημαντικών ζητημάτων όπως, οι προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Ορθοδοξία στον σύγχρονο κόσμο, η σημασία της διατήρησης της ενότητας της Ορθοδοξίας, ο ρόλος της γυναίκας στην κοινωνία, καθώς και η πολιτικοοικονομική κατάσταση στον Λίβανο, στην Συρία, στην Παλαιστίνη και στο Ιράκ.

[Ο νέος Μητροπολίτης Βερροίας και Αλεξανδρέττας κ. Εφραίμ Μααλουλί, ενθρονίστηκε στις 10 Δεκεμβρίου, στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Προφήτη Ηλία στο Χαλέπι.](#)

Ο λόγος του Πατριάρχη Αντιοχείας κ.κ. Ιωάννη στην ενθρόνιση του νέου Μητροπολίτη Χαλεπίου (όπως ονομάζεται πιο απλά) ήταν βαθιά συγκινητικός, καθώς αναφέρθηκε και στον προκάτοχο του νέου Μητροπολίτη, ο οποίος απήχθη το 2013 και κανείς μέχρι σήμερα δεν ξέρει πού βρίσκεται. Και βέβαια υπήρξαν αναφορές στις μεγάλες προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει το νέος Μητροπολίτης

«Από την πληγωμένη αυτή πόλη, που έχασε τον ποιμένα της εξαιτίας απαγωγής, ειλικρινώς και με αγάπη σας λέω ότι είναι δύσκολο να βάλουμε το «άροτρο» στα χέρια ενός άλλου ποιμένα, μετά τον Επίσκοπο Παύλο Γιαζίτζι, του οποίου τη μοίρα δεν γνωρίζουμε μέχρι αυτή την ώρα» τόνισε ο Μακαριώτατος και πρόσθεσε μεταξύ άλλων:

«Το μήνυμά μας σήμερα είναι η σταθερότητα στη γη παρά τα πάντα. Δεν κατηγορούμε τους μετανάστες, αλλά βάζουμε το εξής μήνυμα και την αρχή μας ενώπιον όλων: Είμαστε οι γιοι αυτής της γης. Είμαστε οι γιοι αυτής της γης, που διέσχισαν τη δίνη της ιστορίας. Οι γιοι αυτής της γης που μας έδωσε την πίστη των προγόνων μας, γραμμένη σε πέτρα».

Ο Σεβασμιώτατος αναλαμβάνει καθήκοντα σε μια εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία για την Συρία, τελώντας παράλληλα υπό το βάρος της πλούσιας παρακαταθήκης

που του αφήνει ο προκάτοχός του.

Με μια Μητρόπολη ακέφαλη επί σχεδόν εννέα χρόνια, την οποία κράτησαν ζωντανή όλο αυτό το διάστημα ο Αρχιμανδρίτης Μωυσής, που είναι βοηθός επίσκοπος, οι αγίοι πατέρες, αδελφοί, αδελφές, μοναχοί και μοναχές και όλοι όσοι έμειναν και κόπιασαν, ενώ βρίσκονταν σε κίνδυνο.

Εμφύλια διαμάχη και πανδημία, διώξεις και ασθένειες, φτώχεια και προπηλακισμοί συνθέτουν το σκηνικό.

Η ελπίδα είναι και πάλι ζωντανή.

Αλλά η ελπίδα στα ιερά αυτά χώματα έχει ξαναζωντανέψει με οδηγό το πλούσιο έργο του Μητροπολίτη (πλέον) Ντιγιαρμπακίρ Παύλου.

Λίγα λόγια για το έργο του Σεβασμιωτάτου Παύλου, όπως το περιγράφει ο Κελλίου του Αγίου Προκοπίου Αρχιμανδρίτης της Σαρακοστής, 19 Φεβρουάριου 2018,

Η Ιερά Σύνοδος, τον εξέλεξε Μητροπολίτη της

πόλης του Χαλεπίου και της Αλεξανδρέττας (εκλέχθηκε το 2000). Τώρα ανέβηκε

ένα σκαλοπάτι ακόμα στην ιεραρχία και άνοιξαν μπροστά του νέοι ορίζοντες, ξεκινώντας το έργο του κυριολεκτικά από μηδενική βάση.

Αναζωογόνησε την εκκλησία του Χαλεπίου και της Αλεξανδρέττας με το δυνατό του πνεύμα, αυτό που είχε καλλιεργήσει στο περιβάλλον της Παναγίας. Ξεκίνησε σιωπηρά και σοφά ώστε πολλοί δεν μπορούσαν να τον καταλάβουν στην αρχή. Ωστόσο όσο περνούσαν τα χρόνια, τόσο έβλεπαν και θαμπώνονταν από την επιτυχία της ορθόδοξης Εκκλησίας μας στο Χαλέπι και στην Αλεξανδρέττα.

Στα χρόνια του η εκκλησία δυνάμωσε με απερίγραπτο τρόπο, ξεκινώντας από τη Μητρόπολη και την αναβίωση και την τακτοποίησή της, μέχρι και την ίδρυση πρότυπου ορθόδοξου σχολείου, που ξεπέρασε πολλά από τα σημαντικότερα σχολεία στο Χαλέπι.

Επίσης, ίδρυσε το μοναστήρι της Ευαγγελίστριας, το οποίο είχε στις τάξεις του μοναχές με χαριτωμένη πνευματική ζωή και σπουδαίες πνευματικές αρετές.

Επίσης, χειροτόνησε πολλούς ιερείς, οι οποίοι ήταν επιστημονικά και θεολογικά καταρτισμένοι και με ποιμαντικές ικανότητες. Αυτό μαρτυρεί το γεγονός πως αρκετοί από αυτούς, έγιναν στη συνέχεια μητροπολίτες και ηγούμενοι μοναστηριών.

Ίδρυσε στο Χαλέπι αρκετά κοινωνικά ιδρύματα για τη βοήθεια φτωχών, αναπήρων, απόρων και εχόντων ανάγκη. Αναγέννησε την ιεροδιδασκαλία και εμφύσησε σε αυτήν μια διαφορετική πνευματική αύρα, σε όλα τα επίπεδα, ξεκινώντας από την παιδική ηλικία, μέχρι και τους ενήλικες, στο Χαλέπι και την επαρχία του (Ίντλιμπ και Αλ Τάμπκα), καθώς και στην Αλεξανδρέττα. Το ίδιο ίσχυσε και για τους προσκόπους και το σημαντικό τους ρόλο στην εκκλησία.

Ίδρυσε το ιδιωτικό σχολείο «Ανατολή» με ευρωπαϊκά πρότυπα, μετά από δωρεά της Ελληνικής Εκκλησίας, η οποία εμπιστεύτηκε αυτόν και το έργο του, στο οποίο μάλιστα τοποθέτησε τον θεμέλιο λίθο ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλος (τοποθέτησε τον θεμέλιο λίθο το 2003 και απεβίωσε ο μακαριστός το 2008).

Αυτό το σχολείο έγινε ένας φάρος της επιστήμης, καθώς η διδασκαλία σε αυτό γινόταν στην ελληνική γλώσσα, στην αγγλική αλλά και στη γαλλική γλώσσα, μαζί με την σχολική ύλη της Συρίας, η οποία όμως διδασκόταν στην αραβική. Στο σχολείο φοιτούσαν παιδιά και νέοι της μητροπόλεως, ξεκινούσαν τη φοίτησή τους από το Νηπιαγωγείο και έφταναν έως και την Γ' Λυκείου.

Ο Μητροπολίτης Παύλος συνέγραψε πολλά θεολογικά και πνευματικά, εκφώνησε

από τον άμβωνα πολλά σημαντικά πνευματικά κηρύγματα (ο Σεβασμιότατος Ιωάννης Μανσούρ τον είχε αποκαλέσει «ο νέος Χρυσόστομος»), δημοσίευσε πολλά άρθρα και έκανε αξιόλογες μεταφράσεις.

Συμμετείχε σε αρκετά διεθνή συνέδρια, χριστιανικά και ισλαμικά και εκπροσώπησε το πατριαρχείο Αντιόχειας για πέντε χρόνια (2005-2010) στον επίσημο διάλογο με την Καθολική Εκκλησία. Έπαιξε σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της ορθόδοξης πίστης της Αντιόχειας, παρά τις διάφορες πιέσεις και ήταν μέλος στη γραμματεία του Πατριαρχείου της Αντιόχειας.

Ο Μητροπολίτης μας αντιλήφθηκε τη σημασία της τεχνολογίας και τη χρησιμοποίησε για την εξυπηρέτηση της Εκκλησίας και των νέων, ιδρύοντας πρωτοποριακές εκκλησιαστικές ηλεκτρονικές ιστοσελίδες.

Είναι ένας άνθρωπος που έγραψε ιστορία, ένας άνθρωπος του Θεού, αφοσιωμένος στον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό και ακριβώς επειδή αγάπησε τον Θεό από τα βάθη της καρδιάς και της ψυχής του, γι' αυτό μπόρεσε να αγαπήσει τόσο πολύ και τον πλησίον του. Είναι ένας αληθινός υπερασπιστής του δικαίου, οπουδήποτε και οποτεδήποτε, γι' αυτό και απήχθη στις 22 Απριλίου του 2013. Από τότε δυστυχώς αγνοείται.